

Μέρες Σχολείου

Σεπτέμβριος 2008

www.pakritio.gr

e-mail: g.pakritio@pakritio.gr

Έτος 8' - αριθ. φύλλου 1

ΕΛΕΝΗ

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

Από τη συλλογή ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ
του Οδ. Ελύτη

Με την πρώτη σταγόνα της βροχής σκοτώθηκε το καλοκαίρι
Μουσκέφανε τα λόγια που είχανε γεννήσει αστροφεγγιές
Όλα τα λόγια που είχανε μοναδικό τους προορισμόν Εσένα!
Κατά που θ' απλώσουμε τα χέρια μας τώρα που δε μας λογαριάζει πια
ο καιρός
Κατά που θ' αφήσουμε τα μάτια μας τώρα που οι μακρινές γραμμές
ναυάγησαν στα σύννεφα
Τώρα που κλείσανε τα βλέφαρά σου απάνω στα τοπία μας
Κι είμαστε - σαν να πέρασε μέσα μας η ομίχλη -
Μόνοι ολομόναχοι τριγυρισμένοι απ' τις νεκρές εικόνες σου.

Με το μέτωπο στο τζάκι αγρυπνούμε την καινούρια οδύνη
Δεν είναι ο θάνατος που θα μας ρίξει κάτω μια που Εσύ υπάρχουν
Μια που υπάρχει αλλού ένας άνεμος για να σε ζήσει ολόακερη
Να σε ντύσει από κοντά όπως σε ντύνει από μακριά η ελπίδα μας
Μια που υπάρχει αλλού
Καταπράσινη πεδιάδα πέρ' από το γέλιο σου ως τον ήλιο
Λέγοντάς του εμπιστευτικά πως θα ξανασυναντηθούμε πάλι
Όχι δεν είναι ο θάνατος που θ' αντιμετωπίσουμε
Παρά μια τόση δα σταγόνα φθινοπωρινής βροχής
Ένα θολό συναίσθημα
Η μυρωδιά του νοτισμένου χώματος μες στις ψυχές μας που όσο παν
κι απομακρύνονται

Κι αν δεν είναι το χέρι σου στο χέρι μας
Κι αν δεν είναι το αίμα μας στις φλέβες των ονείρων σου
Το φως στον άσπλο ουρανό
Κι η μουσική αθέατη μέσα μας ω! μελαγχολική
Διαβάτισσα όσων μας κρατάν στον κόσμο ακόμα
Είναι ο υγρός αέρας η ώρα του φθινοπώρου ο χωρισμός
Το πικρό στήριγμα του αγκώνα στην ανάμνηση
Που βγαίνει όταν η νύχτα πάει να μας χωρίσει από το φως
Πίσω από το τετράγωνο παράθυρο που βλέπει προς τη θλίψη
Που δε βλέπει τίποτε
Γιατί έγινε κιόλας μουσική αθέατη φλόγα στο τζάκι χτύπημα
του μεγάλου ρολογιού στον τοίχο
Γιατί έγινε κιόλας
Ποίημα στίχος μ' άλλον στίχο αχός παράλληλος με τη βροχή δάκρυα
και λόγια
Λόγια όχι σαν τ' άλλα μα κι αυτά μ' ένα μοναδικό τους προορισμόν:
Εσένα!

Με τον ΗΡΑΚΛΕΙΤΟ, τον ΟΔ. ΕΛΥΤΗ,
το ΖΗΣΙΜΟ ΛΟΡΕΝΤΖΑΤΟ

«Με την πρώτη σταγόνα της βροχής» (Οδ. Ελύτης) και χωρίς ο ΧΡΟΝΟΣ να πειραχτεί διόλου, το φθινόπωρο (ή ΜΕΤΟΠΩΡΟΝ κατά τους προγόνους, μια και είναι η εποχή που οι σπώρες λιγοστεύουν) επέστρεψε σε χώρο γνώριμο, και σεις μαζί του προσπαθείτε να «ξαναβρείτε τους ρυθμούς εκεί που τους αφήσατε» (Ζησ. Λορεντζάτος). Μ' αυτό τον τρόπο πραγματώνεται η συνέχεια, η ορατή ή η αόρατη, για να μας οδηγήσει στους «ρυθμούς που υπάρχουν παντού» (ό.π.). Και η Παιδεία, η αείχρονη και αεικίνητη, με τις ιριδίζουσες γνώσεις να ξεφεύγουν από τα σχολικά θρανία, μας βοηθά να αντιμετωπίσουμε το Χρόνο και την Ανάγκη (μη περιοριζόμενη αποκλειστικά και μόνο στην απόκτηση κάποιων επαγγελματικών δεξιοτήτων). Έτσι οι φορτωμένες μας χειμωνιάτικες στιγμές, θέτοντάς μας πάρα πολλά ερωτήματα (χωρίς απαραίτητα να απαντώνται όλα), μας βοηθούν να διευρύνουμε τον κόσμο μας και μάλιστα χωρίς να χρειαστεί να μετακινηθούμε καθόλου από το περιβάλλον μας. Μόνο την καλή μας διάθεση χρειάζεται η Παιδεία, για να μας αφήσει να μάθουμε μερικά από τα άπειρα μυστικά της. Και μέσα σ' αυτή την καλή διάθεση κρύβεται και η ελπίδα μας για την ανακάλυψη του ανέλπιστου, γιατί όπως λέει και ο Ηράκλειτος «Αν δεν ελπίζεις, δεν θα βρεις το ανέλπιστο, που είναι ανεξερεύνητο και απλησίαστο». (Και για όσους θέλουν να το διαβάσουν και στο πρωτότυπο : *ἐὰν μὴ ἔλπηται, ἀνέλπιστον οὐκ ἐξευρήσει, ἀνεξερεύνητον ἔδν καὶ ἄπορον*).

Καλή χρονιά!

Ἐρρωσθε
Κ. Ανδριάτης

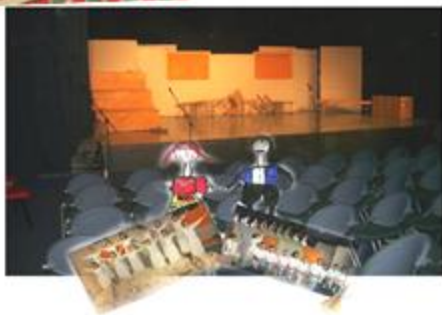
ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Από τον Αγιασμό του σχολείου στις 11 Σεπτεμβρίου

Τη **Δευτέρα 22 Σεπτεμβρίου**, στα πλαίσια των καλοκαιρινών εκδηλώσεων του Δήμου Ηρακλείου, δόθηκε παράσταση της θεατρικής ομάδας από **ΤΑ ΔΙΦΟΡΑ** του Κωστή Φραγκούλη. Η παράσταση είχε προγραμματιστεί για το κηποθέατρο **Μ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ**, αλλά εξαιτίας του κακού καιρού δόθηκε τελικά στο **ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ**.

Από την πρόβα ...

... και από τα παρασκήνια μετά την παράσταση ...

Παρασκευή 26 Σεπτεμβρίου . Οι μαθητικές εκλογές ... και τα αποτελέσματα που έβγαλαν οι κάλπες.

Εκλογή 5/μελών συμβουλίων

γ1 – Καθηγήτρια τάξης : κ. Ελευθερία Ιατράκη

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Μανόλης Καζάνης

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Χριστίνα Αεράκη

ΤΑΜΙΑΣ : Μιχαέλα Διαλυνά

ΜΕΛΗ : Εμμανουέλα Αραμπατζόγλου
Κίμων Χρυσάκης

Και να οι εκλογές που

έφτασαν! Τα τμήματα και ο καθένας ξεχωριστά ψηφίσαμε και εκλέξαμε τα 5/μελή και το 15/μελές συμβούλιο. Κάπως έτσι "βγήκαμε" και εμείς. Όχι λόγω της παρέας μας, αλλά επειδή μας ψήφισαν οι συμμαθητές μας. Πίστεψαν ότι μπορούμε να τους αντιπροσωπεύσουμε και να εκφράσουμε τις ιδέες και τις απόψεις

τους. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε αυτούς που μας ψήφισαν και θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα καταφέρουμε να εκπροσωπήσουμε και αυτούς του "όχι". Θα προσπαθήσουμε να δώσουμε λύση στα προβλήματα της τάξης. Ως νέο 5/μελές θέλουμε να ζητήσουμε από τους συμμαθητές μας να μας βοηθήσουν με τις ιδέες τους και να ξέρουν ότι ως αντιπρόσωποί τους περιμένουμε απ' αυτούς να μας εμπιστευτούν και έτσι να συνεργαστούμε όλοι μαζί και σίγουρα θα φτάσουμε την τελευταία μας χρονιά στο γυμνάσιο στο σημείο που θέλουμε. Ελπίζουμε να φανούμε αντάξιοι των απαιτήσεών σας και να υλοποιήσουμε τα σχέδια και τις ιδέες σας.

Το 5/μελές συμβούλιο του γ1

γ2 – Καθηγήτρια τάξης : κ. Ειρήνη Παπαθανασίου

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Βασίλης Σκουλάς

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Ελίζα Μαυρουδή

ΤΑΜΙΑΣ : Ξενοφών Βλασσόπουλος

ΜΕΛΗ : Μιχάλης Μηλαθιαννάκης
Φιλομήλα Φραιδιάκη

Άλλη μια σχολική χρονιά ξεκίνησε...!

Φέτος θα προσπαθήσουμε να περάσουμε την τελευταία μας χρονιά στο Γυμνάσιο όσο καλύτερα γίνεται. Γι' αυτό, θέλουμε να ξεφύγουμε από τα κλασικά και να κάνουμε την παραμονή μας στο σχολείο πιο ευχάριστη. Εκ μέρους του πενταμελούς του γ2 ευχόμαστε καλή χρονιά σε όλους και είμαστε πρόθυμοι να υλοποιήσουμε τις ιδέες των παιδιών του τμήματός μας.

Το πενταμελές του γ2

β1 – Καθηγητής τάξης : κ. Αντ. Νεονάκης

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ειρήνη Δερμιτζάκη

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Μάρκος Καλατζής

ΤΑΜΙΑΣ : Αδάμ Καπετανάκης

ΜΕΛΗ : Μιχάλης-Σήφης Τζώρτζης
Στέφανος Γοργοάπτης

Με την έναρξη της σχολικής χρονιάς και μετά τις εκλογές, το πενταμελές συμβούλιο του β1 θα προσπαθήσει να δραστηριοποιήσει το τμήμα. Θα προσπαθήσουμε, επίσης, να ασκήσουμε τα καθήκοντά μας που πιστεύουμε ότι είναι η επίλυση των προβλημάτων της τάξης, η δημιουργία εκδηλώσεων, η διακόσμησή της και ο συντονισμός της. Θέλουμε η τάξη να γίνει καλύτερη με την καλή συνεργασία όλου του τμήματος και πιστεύουμε ότι θα το επιτύχουμε.

Το πενταμελές συμβούλιο

β2 – Καθηγήτρια τάξης : κ. Γιολάντα Γιέτη

Ως 5/μελές της τάξης μας θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους συμμαθητές μας που μας εξέλεξαν για υπεύθυνους του τμήματος. Να είναι σίγουροι πως καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς θα είμαστε δραστήριοι και πως η χρονιά θα κυλήσει ευχάριστα με τις προτάσεις μας. Έχουμε ήδη μερικές ιδέες για τη φροντίδα του τμήματός μας και είμαστε έτοιμοι να τις εφαρμόσουμε. Τέλος, θα θέλαμε να τονίσουμε πως όλη τη χρονιά θα κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε για την τάξη μας.

Το συμβούλιο της τάξης

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Στέφανος Βενέρης

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Γιάννης Κληρονόμος

ΤΑΜΙΑΣ : Αθηνά Πατσιούρα

ΜΕΛΗ : Αντώνης Νεραντζούλης
Σπύρος Καρκαβίτσας

α' – Καθηγήτρια τάξης : κ. Αθηνά Κληρονόμου

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Γιώργος Πουλιανάκης

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Ευριπίδης Χριστάκης

ΤΑΜΙΑΣ : Παναγιώτης Παρασκευόπουλος

ΜΕΛΗ : Ηράκλης Ανυφαντάκης
Μαρία Κληρονόμου

ΤΑ ΠΡΩΤΑΚΙΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΥ

Φέτος η χρονιά αυτή είναι μια μεγάλη αλλαγή για μας. Τα καθήκοντά μας είναι η φροντίδα των συμμαθητών στα καθημερινά τους προβλήματα. Θέλουμε να τους εκπροσωπήσουμε σωστά. Ήδη αρχίζουμε να προσαρμόζομαστε στην α' Γυμνασίου και πιστεύουμε ότι, αν και πρωτόκια, θα κάνουμε πολύ ωραία πράγματα. Αρχίζουμε τη διακόσμηση της τάξης μας και πιστεύουμε ότι έτσι θα την κάνουμε πιο όμορφη και νεανική. Θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για το καλύτερο της τάξης μας.

Το 5/μελές συμβούλιο

ΕΚΛΟΓΗ 15/ΜΕΛΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Η γενική συνέλευση

Η παρουσίαση των υποψηφίων

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Κόλλια Φανουράκη

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ : Εμμανουέλα Αραμπατζόγλου

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Μανόλης Καζάνης

ΜΕΛΗ : Αγνή Ορφανουδάκη

Φιλομήλα Φραϊδάκη

Μαρία Χριστάκη

Αθηνά Ανδρουλιδάκη

Αλεξάνδρα Ανδρουλιδάκη

Κωνσταντίνος Φεργαδάκης

Κωνσταντίνος Μπαρελιέρ

Ναταλία Γεωργαντά

Στέφανος Βενέρης

Γιάννης Κληρονόμος

Παυλίνα Φανουράκη

Συγκρότηση συμβουλίου σε σώμα.

Μετά από μέρες αγωνίας και ένα Σαββατοκύριακο άγχους βγήκε το πολύπόθητο τριμελές. Όλοι περιμέναμε και τελικά να' μαστε. Όλοι με την ελπίδα ότι αυτή η χρονιά θα είναι διαφορετική, καλύτερη από την προηγούμενη και θα τα «καταφέρουμε» όπως λένε.

Με τη βοήθεια των υπόλοιπων 12 μελών του συμβουλίου μας, θέλουμε και εμείς να αφήσουμε το στίγμα μας, με νέες και δημιουργικές ιδέες, «διαφορετικά» μωλά και παρεμβάσεις στην ζωή μας... τη σχολική. Έτσι λοιπόν θα προσπαθήσουμε και εμείς να ικανοποιήσουμε όσους μας ψήφισαν και να πείσουμε τους υπόλοιπους για τις ικανότητες μας.

Όσον αφορά τη σχέση μας με τους καθηγητές ελπίζουμε ότι θα υπάρξει μια σχέση αλληλοβοήθειας για την καλύτερη λειτουργία και οργάνωση του σχολείου μας. Έτσι πιστεύουμε ότι θα περάσουμε όλοι καλά.

Ελπίζουμε για το καλύτερο.
Η πρόεδρος του 15/μελούς και τα μέλη

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

2008 - ΕΤΟΣ «ΒΙΚΕΛΑ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ 1835 - 1908

Με τη συμπλήρωση εκατό ετών από το θάνατο του Δημητρίου Βικέλα, ο Δήμος Ηρακλείου και η Βικελαία Δημοτική Βιβλιοθήκη, κήρυξαν το έτος 2008 «Έτος Δημητρίου Βικέλα», για να τιμήσουν τον άνθρωπο που δώρισε στο Δήμο Ηρακλείου την πολυτιμη βιβλιοθήκη του, εντυπωσιασμένος,

ίσως, από τα πρώτα ευρήματα των ανασκαφών του Έβανς στην Κνωσό, στις αρχές του περασμένου αιώνα. Ο Δημήτριος Βικέλας γεννήθηκε στην Ερμούπολη της Σύρου το 1835. Ο πατέρας του ήταν έμπορος και καταγόταν από την Βέροια και η μητέρα του από την Ήπειρο. Όταν ήταν πέντε ετών, οι γονείς του εγκαταστάθηκαν στην Κωνσταντινούπολη και εκεί έμαθε τα πρώτα του γράμματα. Στη συνέχεια, ο πατέρας του εγκαταστάθηκε στην Οδησό, όπου τον ακολούθησε και ο Δημήτρης. Ωστόσο, οι δουλιές τους δεν είχαν τα προσδοκώμενα αποτελέσματα και επέστρεψαν στη Σύρο. Εκεί ο Βικέλας φοίτησε στο ιδιωτικό σχολείο «Λύκειον» και στη συνέχεια, στο δημόσιο Γυμνάσιο. Το 1852, σε ηλικία 17 ετών, πήγε στο Λονδίνο, κοντά στο θείο του Βασίλειο Μελά, για να εργαστεί στο εμπόριο. Οι θείοι του έκαναν εισαγωγές σιτηρών στην Αγγλία από τη Ρωσία και από τις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες.

Ο Βικέλας εργάστηκε αρχικά ως λογιστής στο κατάστημα των θείων του. Το περίσσειμα του μισθού το έστελνε για να ενισχύσει το εισόδημα της οικογένειάς του.

Παράλληλα με την εργασία του παρακολουθούσε πανεπιστημιακά μαθήματα Βοτανικής, καθώς και μαθήματα Αρχιτεκτονικής.

Ύστερα από δέκα χρόνια εργασίας, απέκτησε το πρώτο του κεφάλαιο, 1000 αγγλικές λίρες, και έγινε συντάκτορας στην εταιρία των θείων του. Το 1866 παντρεύτηκε την Καλλιόπη Γεραλοπούλου, κόρη του μεγαλέμπορου Κωνσταντίνου Γεραλόπουλου. Το 1876 η εταιρία του διαλύθηκε και ο Βικέλας άφησε οριστικά το εμπόριο.

Λόγω της πολύχρονης διαμονής του στην Αγγλία είχε εξοικειωθεί με τον αγγλικό τρόπο ζωής. Έτσι, εκτός από την πνευματική του μόρφωση, ενδιαφέρθηκε και για τη σωματική του άσκηση. Ασχολήθηκε με την ξιφασκία, την κωπηλασία και παρακολούθησε μαθήματα ιππασίας.

Όταν διαλύθηκε η εμπορική εταιρία των Μελάδων, ο Βικέλας, ήταν τότε 41 χρόνων και είχε εξασφαλίσει μία αρκετά σημαντική περιουσία από την πολυετή εργασία του. Ήταν από τους τακτικούς θαμώνες των βιβλιοθηκών του Λονδίνου, από τις οποίες δανειζόταν βιβλία. Όταν απέκτησε οικονομική άνεση, τού γεννήθηκε η επιθυμία να έχει τα βιβλία δικά του και άρχισε να αγοράζει αρκετά, και κυρίως όσα αναφέρονταν στην Ελλάδα.

Ο Βικέλας ταξίδευε πολύ και είχε γίνει γνωστός στην Ευρώπη ως άνθρωπος των γραμμάτων. Το καλοκαίρι του 1894 βρισκόταν στο Παρίσι. Τότε πραγματοποιούταν εκεί το Διεθνές Αθλητικό Συνέδριο και ο Πανελλήνιος Γυμναστικός Σύλλογος Ελλάδος τον διόρισε τηλεγραφικώς αντιπρόσωπό του. Ο Βικέλας, γνωστός για τη μόρφωση και τη φήμη του έγινε το κύριο πρόσωπο του Συνεδρίου. Στο Συνέδριο εκείνο συζητήθηκε η ιδέα για την ανασύσταση των Ολυμπιακών Αγώνων, που είχε προτείνει ο Γάλλος ιστορικός και φιλάθλος βαρώνος Πιέρ ντε Κουμπερτέν. Ο Βικέλας εκλέχτηκε πρώτος Πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής. Χάρη στην επιρροή και το κύρος του αποφασίστηκε να γίνουν στην Αθήνα το 1896 οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες. Από το έτος αυτό ο Βικέλας εγκαταστάθηκε οριστικά στην Αθήνα και αφιερώθηκε ολοκληρωτικά σε κοινωφελή έργα. Συγκεκριμένα, το 1899 ίδρυσε το «Σύλλογον προς Διάδοσιν των Ωφελίμων Βιβλίων», του οποίου και υπήρξε πρόεδρος. Ο Σύλλογος εξέδωσε 100 αριθμημένα μικρά βιβλία ποικίλου περιεχομένου, σε χαμηλή τιμή, για να είναι προσιτά σε όλους.

Βικελαία Βιβλιοθήκη

Ο Βικέλας ανησυχούσε για την εξέλιξη του λεγόμενου «Εθνικού ζητήματος» (την απελευθέρωση δηλαδή της Κρήτης, της Θεσσαλίας, της Ηπείρου και της Μακεδονίας). Δέχτηκε, μάλιστα να γίνει μέλος της μυστικής Εθνικής Εταιρείας, που υποκινούσε και ενίσχυε εξεγέρσεις σε περιοχές που ανήκαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, όπου διαβίωσε ελληνικός πληθυσμός. Στον ατυχή πόλεμο του 1897 οργάνωσε πλωτό νοσοκομείο για τη μεταφορά και διάσωση τραυματιών από την Ήπειρο, ενώ σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε κατά τη διάρκεια των Κρητικών Επαναστάσεων, ενισχύοντας υλικά τους επαναστάτες και αρθρογραφώντας στον ξένο τύπο υπέρ των αγωνιζόμενων Κρητών. Παράλληλα, ο Βικέλας είναι ιδιαίτερα γνωστός για το συγγραφικό και μεταφραστικό του έργο. Δημοσίευσε αρκετά έργα πρωτότυπα και μεταφράσεις. Πρώτο του έργο είναι η μετάφραση του έργου του Ρακίνα, *Εσθήρ* (1851). Άλλα έργα του είναι: *Στίχοι* (1862), *Περί Βυζαντινών* (1847), *Η σύσταση του Ελληνικού Βασιλείου και τα όριά του, Από Νικοπόλεως εις Ολυμπίαν* (1886), *Διαλέξεις και Αναμνήσεις* (1893), *Η Σουηδία* (1904), *Γυναικεία Αγωγή* (1904) κ.ά. Στο διήγημά του *Λουκής Λάρας* (1879) περιγράφεται το δράμα του άμαχου πληθυσμού της Ελλάδας την εποχή της Επανάστασης του 1821. Παράλληλα, μετάφρασε όλα σχεδόν τα γνωστά δράματα του Σαίξπηρ. Έγραψε και τα απομνημονεύματά του με τον τίτλο: *Η Ζωή μου*, από τα οποία εκδόθηκε ο Α' τόμος.

Ακολουθώντας την εποχή του, χρησιμοποίησε στα δημοσιεύματά του την απλή καθαρεύουσα ως μέση λύση. Στα ποιήματα και στους διαλόγους των διηγημάτων του χρησιμοποίησε τη δημοτική. Με το έργο του *Λουκής Λάρας* άνοιξε το δρόμο για την καλλιέργεια του ηθογραφικού διηγήματος και θεωρείται προδρομικός πεζογράφος της γενιάς του 1880.

Ο Βικέλας επισκέφτηκε, λίγο πριν πεθάνει, το Ηράκλειο, είδε τα ευρήματα των αρχαιολογικών ανασκαφών της Κνωσού που είχαν συγκλονίσει την παγκόσμια κοινή γνώμη και αποφάσισε να δωρίσει στην πόλη μας τη βιβλιοθήκη του. Απεβίωσε στις 7 Ιουλίου του 1908, σε ηλικία 73 ετών. Η βιβλιοθήκη του αποτέλεσε τον πυρήνα για τη δημιουργία της σημερινής Βικελιάς Δημοτικής Βιβλιοθήκης.

Μ. ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ

Ενδεικτική Βιβλιογραφία

Δημήτριος Βικέλας, *Η Ζωή μου. Παιδικά αναμνήσεις, νεανικοί χρόνοι* Αθήνα (εκδόσεις «Περίπλους») χ.χ.

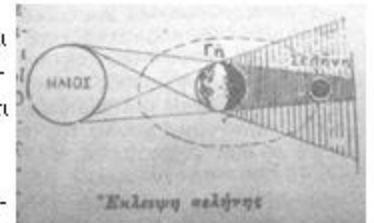
Του ίδιου, *Λουκής Λάρας*, Αθήνα (εκδόσεις «Πέλλα») χ.χ.

Στέργ. Σπανόκης, *Η Βικελιά Δημοτική Βιβλιοθήκη και ο δημιουργός της*. Ηράκλειο 1978.

Μαρία Τερδήμου, *Χρονολόγιο Δημητρίου Βικέλα*, Ηράκλειο (εκδοτική φροντίδα «Βικελιά Δημοτική Βιβλιοθήκη») 1991.

Η ΕΚΛΙΨΗ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Η έκλειψη λέγεται μερική, όταν η σκιά της γης σκεπάζει ένα μόνο μέρος του δίσκου και ολική, όταν σκεπάζει ολόκληρο το δίσκο. Οι εκλείψεις οφείλονται στην ευθύγραμμη διάδοση του φωτός. Είναι δυνατόν να υπολογισθεί με μεγάλη ακρίβεια, πότε θα γίνει έκλειψη, τι είδους θα είναι και από ποια μέρη της γης θα είναι ορατή.

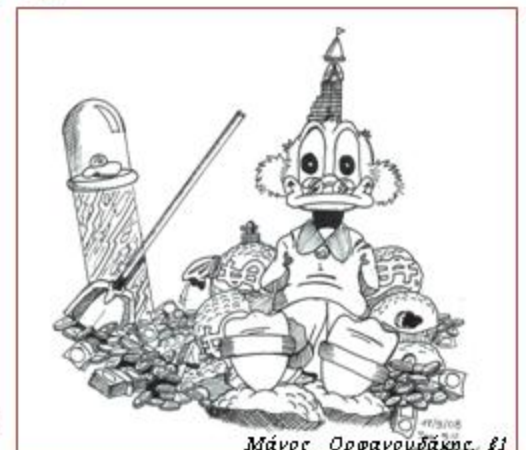
Εκλείψεις παρατηρούνται και σε πλανήτες που έχουν δορυφόρους, όπως στη γη. Στους πρωτόγονους λαούς οι εκλείψεις του ήλιου και της σελήνης θεωρούνταν υπερφυσικά φαινόμενα και προάγγελοι καλών και κακών γεγονότων.

Γιάννης Ταμιολάκης, γ2

Ερωτήσεις ... χωρίς απάντηση ...

- * Σε τι διαφέρει ένα ημυπόγειο από ένα ημισόγειο;
- * Τελικά, τι χρώμα έχουν τα χρωμοσώματα;
- * Γιατί το extra large γράφεται XL και όχι EL;
- * Γιατί τα ντουλάπια στα αστυνομικά τμήματα έχουν κλειδαριές;
- * Πόσο καλή φρούρηση έχουν πια αυτά τα πράσα και τους πιάνουν όλους εκεί;
- * Οι πιτσαρίες, πώς ελέγχουν ότι κάποιος που παρήγγειλε οικογενειακή πίτσα δεν είναι εργένης;
- * Γιατί το λένε λευκό κρασί, αφού είναι κίτρινο;
- * Αφού ο στρατιώτης είναι άγνωστος, πώς ξέρουμε ότι είναι Έλληνας;
- * Ποια από τις δυο είναι η άλλη όψη του νομίσματος;

Από το Μάνο Ορφανουδάκη, β1

Μάνος Ορφανουδάκης, β1

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Βασιστάμενον υπό του Ύψους της Παιδείας ως τὸ κατ' ἰσχύη παιδικὸν περιοδικὸν εὐγγραμμά, ἀληθεὶ παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπερταίει καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα βροτον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΣΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑσπεριακοῦ δραχ. 7.—Ἑσπεριακοῦ φρ. χρ. 8
Δι' ἀνδρομὰ ἀρχονταί τὴν ἰγὴν ἐκαστοῦ μηνός
καὶ εἰς ἀπροκρίματα ἑ' ἔν ἔτος.

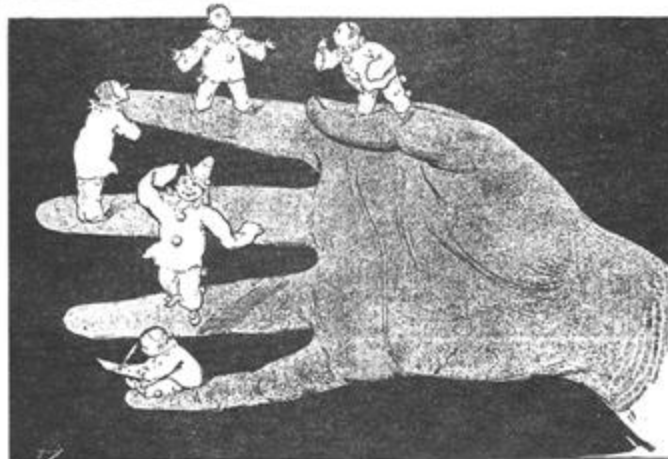
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λικ. 45.—Ἐν τῷ Ἑσπεριακοῦ φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὅτις Ἀλλίου, 117, ἔναντι Χρυσοστομολατρείου

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7^α.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 καὶ 8 Ἰανουαρίου 1900

Ἔτος 22^α — Ἀριθ. 1-2

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΔΑΚΤΥΛΩΝ...

Από τα περασμένα ...

... ένα περιοδικό για εφήβους

Βλέπετε αὐτοὺς τοὺς πέντε ἀνθρωπάκους ; Πιστεῦν ὅτι τοὺς εὐρέτε καλὰ, γιὰτὶ ὅλοι τοὺς ἔχετε 'στὰ χέρια σας.

Ἐυρέτε ὁμως καὶ τὰ ὀνόματά τους ;... Γιὰ νὰ ἰδοῦμε !

Ὁ πρῶτος, ἐκεῖνος ὁ χ ο ν θ ρ ό ε που στέκεται ἐπάνω, ὀνομάζεται Ἀ ν τ ί χ ε ι ρ. Καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος του καὶ ἀπὸ τὴ θέσι του, φαίνεται πῶς εἶνε ὁ ἀρχηγός. Εἶνε ἐνδοξὸς ἀνθρωπάκος, καὶ γι' αὐτὸ ἔχει τὸ ἐπίθετον Μ έ γ α ρ, ὅπως ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ Μέγας Ναπολέων, ὁ Μέγας Πέτρος καὶ τὰ λοιπά. Εἶνε λοιπὸν ὁ Μέγας Ἀντίχειρ.

Ὁ δευτέρος ὀνομάζεται Λ ι χ α ν ό ρ, ἡ ἀπλούστερα Δ ε ί κ τ η ρ. Ἐχει τὴ συνήθεια νὰ δείχνῃ, καὶ αὐτὴ ἡ συνήθεια εἶνε κάποτε κακὴ,— παραδείγματος χάριν 'στὸ δρόμο, ὅταν δείχνῃ κανένα ξένον ἀνθρωπο, καὶ αὐτὸς ὁ ἀνθρωπος τὸν βλέπει. Πῶ, πῶ ! τί ἀσχημο πρᾶγμα ! νὰ του συστήσετε νὰ μὴ το κάμνῃ ποτέ.

Ὁ τρίτος ὀνομάζεται Μ έ σ ο ρ. Κοινότατος ἀνθρωπάκος, χωρὶς κανένα ξεχωριστὸ προτέρημα, παρὰ μόνον τὸ ἀνάστημά του. Ἀλήθεια, εἶνε ὁ ψηλότερος ἀπ' ὅλους· γι' αὐτὸ τὰ δέλφια του τὸν ἔβαλαν 'στὴ μέση. Καὶ καμαρόνει πειὰ σὰν τὸ γύφτικο σκεπάρνι, ὁ μακρολέλεκας.

Ὁ τέταρτος ὀνομάζεται Πα ρ ά μ ε σ ο ρ. Αὐτὸς, ἅμα μεγαλῶσι λιγάκι,—δχι δὰ ἀπὸ τώρα,—φορεῖ ἕνα χρυσοῦ κρικὸ στολισμένον μὲ πολὺτιμα πετράδια, καὶ κάποτε δύο, καὶ κάποτε τρεῖς. . . Εἶνε ὁ ἀνθρωπάκος μὲ τὰ δακτυλίδια.

Ὁ πέμπτος εἶνε ὁ πειδὸ μικρός, ὁ πειδὸ λεπτοκαμωμένος, ὁ πειδὸ ὤμορφος, ὁ πειδὸ ἐξυπνος ἀπ' ὅλους. Ὀνομάζεται Ὡ τ ί τ η ρ, ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς συνήθειας ποὺ ἔχει νὰ χύνεται μέσα 'στ' αὐτιά' μὰ τοῦ δίνου καὶ τὸ ἐπίθετον Μ ι κ ρ ό ρ, ποὺ ἔχει καὶ αὐτὸ τὴ χάρι του,

καθὼς ἔξερουν καλὰ τὰ μικρὰ καὶ χαϊδεμένα παιδιὰ.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἀνήκουν εἰς μιὰ οἰκογένεια, 'στὴν οἰκογένεια τῶν Δ α κ τ ῦ λ ω ν—αὐτὸ εἶνε τὸ ἐπώνυμόν τους,— καὶ κάθονται 'ς ἕνα σπιτάκι ποῦ το λένε Χ έ ρ ι.

Αὐτὴ τὴ στιγμή ποῦ τοὺς βλέπετε, κάμνουν συμβούλιο.

— Πεινῶ ! λέγει ὁ Ἀντίχειρ.

— Κ' ἐγὼ πεινῶ,—μὰ δὲν ἔχω τίποτε νὰ φάγω ! λέγει ὁ Δείκτης.

— Πῶς θὰ κάμωμε ; ἐρωτᾷ ὁ Μέσος.

— Ξέρω κ' ἐγὼ ; . . . ψιθυρίζει ὁ Παράμεσος, ἐκνώντας τὸ κεφάλι του.

— Ἐργασία ! φωνάζει ὁ Μικρός, ὁ ὁποῖος κρατεῖ καὶ τὰ πρακτικά. Ὅποιος ἐργάζεται τρῶει. Ὅποιος

δὲν ἐργάζεται, τίποτα ! . . Ἄν θέλετε λοιπὸν νὰ φᾶμε, πρέπει νὰ ἐργασθῶμε ! Ἐργασία !

Τ' ἀδέλφια ἄκουσαν τὴ συμβουλὴ τοῦ Μικροῦ, καὶ ἀπὸ τότε ἀρχισαν νὰ ἐργάζονται καὶ δὲν ἐπέπασαν ποτέ.

Νὰ τοὺς ἀγαπᾶτε καὶ νὰ τοὺς τιμᾶτε τοὺς ἐργατικὸς αὐτοὺς ἀνθρωπάκους, γιὰτὶ το ἀξίζουν. Ἐργάζονται οἱ καϊμένοι καὶ ἀπὸ τὴν ἐργασία τοὺς δὲν τρώγου μόνον αὐτοί, ἀλλὰ καὶ 'μεῖς, καὶ ὅλος ὁ κόσμος. Κουράζονται, ὑποφέρουν, πληγόνονται, λερόνονται, κάμνουν ρόζους, μὰ δουλεύουν . . . Μᾶς τρέφουν, μᾶς ντύνουν, μᾶς κτίζουν σπιτία, μᾶς διασκεδάζουν, μᾶς γιατρεύουν. Δὲν εἶνε Νάνοι αὐτοί,— εἶνε Γίγαντες.

Καὶ τοὺς ἔχετε 'στὰ χέρια σας ! Ἄ, μὰ τί δὲν μπορεῖτε νὰ κάμετε μὲ αὐτούς !

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

